

KONSERVAATTORI

LII-
TTON
LEHTI

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY

NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDETS FINLÄNDSKA SEKTION RF

NRO 119 4/2014

PKL Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen

osasto ry.

c/o Suomen museoliitto

Annankatu 16 B 50

00120 Helsinki

www.konservaattoriliitto.fi

Konservaattoriliiton lehden toimituskunta

Marleena Vihakara
toimittaja
marleena.vihakara@gmail.com

Hanna-Leena Väisänen
toimittaja
toimitussihteeri.pkl@gmail.com

Satu Haapakoski
taittaja
info@koboltti.com

Anna Rajainmaa
taittaja/toimitussihteeri
arajainmaa@gmail.com

Seuraava numero

120 1/2015 ilmestyy
maaliskuussa 2015

Aineistot tuleviin lehtiin

Aineistot 1/2015 lehteen tulee toimittaa 30.1 ja
2/2015 30.4.2015 mennessä osoitteeseen:

pkllehti@gmail.com
marleena.vihakara@gmail.com

Painovuosi 2014

ISSN 0780-0223

Levikki 300 kpl

4 numeroa vuodessa

Kannen kuva:

Anna Hyppönen/Kansallismuseo

Painopaikka:
Unigrafia Oy Yliopistopaino
Hiomotie 3
00380 Helsinki

Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry ja Konservattoriliiton lehti
eivät vastaa artikkelien ja ilmoitusten sisällöstä.

Lehden toimitus varaa oikeuden muokata aineistoa.

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan palsta	4
Toimituksen sananen	5
Konferenssit, seminaarit, tapahtumat	
Koulutuspäivät Tampereella	6
Koulutuspäivä ja vuosikokous	9
Artikkelit	
Olavinlinnan Eerikintornin raha-aarteen konservointi kemiallisella menetelmällä	10
Alkuperäiskansojen etnografisten esineiden uusi elämä	14
Spending two months at the Finnish National Gallery	18
PKL-Viralliset tiedotteet ja ilmoitus asiat	
MOK-lehti tiedottaa	20
Lehtiuudistus on alkanut	22
Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osaston syyskokouksen pöytäkirja	24
Talousarvio	28
Toimintasuunnitelma 2015	30
Tervetuloa Tammissaareen!	34

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvät jäsenet,

Puheenjohtajakauteni lähenee loppuaan, joten tämä on viimeinen puheenjohtajan palstani. Väistyn puheenjohtajan tehtävistä työtilanteeni takia. Syyskokous valitsi Tampereella **Jaana Katajan** seuraavaksi vastuunkantajaksi, joten liitto jatkaa taivaltaan osaavissa käsissä. Ensi vuonna hallituksessa jatkavat **Maarit Jones, Mari Lenck, Marleena Vihakara**, sekä **Mari Saari**, joka valittiin varapuheenjohtajaksi. Uusina jäseninä hallituksessa aloittavat **Anna Rajainmaa, Satu Haapakoski** ja **Kaj Nylund**, joka onkin jo konkari liiton tehtävissä. Suurkiitos hallitusvastuussa olleille **Kaisu Voutilaiselle** ja **Ilsi Frohmille**, jotka nyt luopuivat tehtävästään.

Koulutuspäivät Tampereella houkuttelivat satapäisen yleisön kuuntelemaan kiinnostavia luentoja ja tutustumaan kokoelmakeskukseen. Kiitos Tampereen tiimille todella onnistuneesta koulutuspäivästä! Raportti vuosikokouksesta löytyy tuonnempaa lehdestä.

Kongressin suunnittelu on ottanut harppauksia eteenpäin. Call for papers tuotti runsaan ja tasokkaan kansainvälisen sadon, josta kongressityöryhmä poimi kiinnostavimmat esitelmat kongressiin. Uskallan luvata, että kongressista on tulossa huippuhyvä! Tietoja kongressista päivitetään nettisivuillemme konservaattoriliitto.fi. Kannattaa jo merkitä kalenteriin kongressin ajankohta 21-23.10.2015 ja kevään koulutuspäivä 27.3., joka pidetään Tammisaarella. Kongressilla on sponsoriohjelma, joka tarjoaa yrityksille taloudellisen tuen vastineeksi näkyvyyttä kongressissa. Sponsoriehdokkaita voi vinkata kongressityöryhmän vetäjälle Maarit Jonesille tai työryhmän muille jäsenille.

Muistutan vielä toimintamahdollisuuksista Konservattoriliitossa. Hallitukseen pääsemiseksi ei tarvita vaalikampanjaa eikä runsaslukui-

sia tukijoukkoja. Vain harvoin hallituspaikoista on tarvinnut äänestää eli yleensä kaikki hakukkaat pääsevät mukaan. Päätösvalta liitossa on viimekädessä vuosikokouksilla, joihin kaikki jäsenet on kutsuttu. Vuosikokoukset ovat tärkeitä, osallistukaa ihmeessä niihinkin koulutuspäivien päätteeksi! Toiveita, aloitteita, mielipiteitäkin voi toimittaa kirjallisesti hallituksen jäsenille. Varmin keino saada aloite eteenpäin on lähettää se puheenjohtajalle, joka lisää asian hallituksen esityslistalle. Minunkin kaksivuotiskaudellani aloitteita on tullut useita ja ne on käsitelty hallituksen kokouksissa. Liiton toimintaan voi osallistua myös muissa tehtävissä. Kaikkiin hallituksen kokouksiin saa kutsun myös sihteeri, taloudenhoitaja, jäsensihteeri, jäsentiedottaja, lehdistötiimi, sekä ECCO-, EuNo- ja MoK -edustajamme. Ruotsinkielentaitoinen MoK -edustaja on muuten parhaillaan haussa, tehtävästä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Jaana Katajaan. Lisäksi työryhmien toimintaan voi ilmoittautua kuka vain. Työryhmät järjestävät mm. koulutuspäiviä omalle erikoistumisalalleen. Luottamustoimet vaativat tietenkin vaivannäköä ja aikaakin, mutta kun tiimi on toimiva, kenenkään ei tarvitse tehdä yli voimiensa. Antaessaan saa. Ainakin itselleni toiminta Konservattoriliitossa on tarjonnut sopivasti haasteita ja antoisaa ajatusten vaihtoa kollegoiden kanssa. Suosittelen lämpimästi toimintaa Konservattoriliitossa.

Sydämellinen kiitos hallituksen jäsenille, toimihenkilöille, liiton edustajille sekä kaikille jäsenille kuluneesta vuodesta, iloista joulun odotusta ja järkyttävän hyvää kongressia vuodelle 2015!

Nina Jolkkonen-Porander

TOIMITUKSEN SANANEN

Hyvät lukijat,

Syksy on tuonut mukanaan mukavia uudistuksia lehden toimitukseen. Saimme tiimiimme lisäyksen **Anna Rajainmaan** muodossa, joka sekä taittaa lehteä **Satun** kaverina että toimii toimitussihteerinä. Samalla **Hanna-Leena** siirtyi toimittajaksi **Marleenan** rinnalle. Henkilöilysäyksestä huolimatta etsimme edelleen tiimiimme lisää toimittajan työstä innostuneita konservaattoreita. Yhteydenotot voi tehdä takakannesta löytyviin toimituksen osoitteisiin.

Viime numerossa kerroimme esinetutkimusryhmä Artefactasta ja konservaattorin tärkeydestä esinetutkimuksen yhteydessä. Pian lehden ilmestymisen jälkeen Artefacta tiedotti iloisia uutisia: Artefactan neuvottelukunta sai ensimmäisen konservaattorijäsenensä, esinekonservaattori **Aki Arposen**. Onnittelemme Akia valituksi tulemisen johdosta!

Tämän vuoden viimeisessä numerossa PKL:n varapuheenjohtaja **Jaana Kataja** kertoo lyhyesti Tampereella järjestettyjen liiton koulutuspäivien antia. Koulutuspäivää seuranneen syyskokouksen uusien hallitusten jäsenten valintatapahtuman yhteydessä tapahtuneesta, tavallisesta poikkeavasta valintaprosessista tiedottaa PKL:n hallitus kirjoituksessaan.

Olavinlinnasta löytyneen raha-aarteen kemiallisesta konservointimenetelmästä meille kertoo esinekonservaattori **Anna Hyppönen**. Kulttuuriantropologi **Marika Sandell** kirjoittaa sii-

tä, kuinka dekolonisaatioprosessi on auttanut elvyttämään alkuperäiskansojen kulttuuria antaen samalla uuden elämän myös kansojen etnografisille esineille. Saimme myös raportin Kansalliskallian paperikonservoinnissa työharjoittelun syksyllä suorittaneelta **Kaja Wegeneriltä**. Kaja vertailee suomalaista ja saksalaista museoilma-
piiriä ja paperikonservointia keskenään.

Muistutamme edelleen jatkuvasta lehti uudistuksesta ja ohjeet sähköiseen jäsenlehteen siirtymisestä löytyvätkin sivulta 22. MOK-lehteen liittyvistä aiheista tiedottaa Jaana Kataja. Lopuksi vielä tuttuun tapaan julkaisemme lehdes-
sä Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osaston syyskokouksen pöytäkirjan, vuodelle 2015 tehdyn talousarvio sekä toimintasuunnitelma. Samalla PKL esittää myös kutsun kevään 2015 koulutuspäiville ja kevätkokoukseen Tam-
misaareen.

Lehden toimitus kiittää kaikkia tämän numeron tuottamiseen osallistuneita, niin kirjoittajia, mainostajia, yhteistyöhenkilöitä ja muita apureita. Lisäksi toimitus esittää kiitokset kaikille koko vuoden 2014 lehtien teossa mukana olleille.

Toivotamme teille kaikille hyvää ja rauhaisaa joulua, menestyksestä uutta vuotta sekä antoisia lukuhetkiä!

Lehden toimitus

KOULUTUSPÄIVÄT TAMPEREELLA

Konservaattoriliiton syksyn 2014 koulutuspäivät järjestettiin Tampereella 10.10.2014. Aiheena oli Tampereen museoiden vuosi sitten käyttöön otettu kokoelmakeskus. Keskuksessa sijaitsevat museoesineiden säilytystilojen lisäksi myös upeat uudet konservoinnin työtilat.

Päivä aloitettiin Museokeskus Vapriikissa, jossa saimme kuulla kokoelmakeskuksen päällikkö **Tiina Paavolan** kertomana keskuksen suunnittelusta ja toteutuksesta. Hänen jälkeensä puheenvuoron saivat kokoelmakeskuksen rakentamisen ja toiminnan yhteistyökumppanit hyllytoimittaja Kasten ja olosuhdemittauslaitteita tekevä Senvir Oy. Kastenin edustaja kertoi myös yleisemmin asioista, joita on otettava huomioon museoesineiden säilytystiloja suunniteltaessa. Esitysten jälkeen, ennen siirtymistä kokoelmakeskukseen, oli aikaa tutustua Museokeskus Vapriikin näyttelyihin.

Kokoelmakeskuksessa kiertely oli vapaata ja konservaattorit, konservointityöntekijät ja muu henkilökunta olivat paikalla opastamassa ja vastaamassa yleisön kysymyksiin. Säilytystilojen koko ja määrä on kyllä huikea. Konservattoreiden ja muun kokoelmahenkilökunnan työtilat näyttivät nekin valoisilta ja toimivilta.

Konservaattoriliiton Suomen osaston hallitus kiittää vielä omasta ja jäsentensä puolesta kaikkia Tampereen museoiden konservaattoreita ja

konservointityöntekijöitä kuin muutakin osallistunutta henkilökuntaa tämän upean päivän järjestämisestä. Kiitos myös kahvitarjoiluista ja sisäänpääsystä näyttelyihin. Paras kiitos kuitenkin oli koulutuspäivien huima reilun 100 hengen osallistujamäärä. Näin paljon eivät ole tainneet mitkään aikaisemmat koulutuspäivät vetää väkeä.

Seuraavan kerran tapaammekin sitten Tammissaareissa 27.3.2015. Alustava ohjelma löytyy lehdestä. Konservaattoriliiton hallitukselle voi lähettää vinkkejä ja ideoita tulevien koulutuspäivien pitopaikoista ja aiheista.

Hallituksen puolesta,

Jaana Kataja

Kirjoittaja on Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osasto ry:n varapuheenjohtaja ja toimii tekstiilikonservaattorina Kymenlaakson museossa Kotkassa

Sähköposti: jaana.nkf@gmail.com

TUNNELMIA TAMPEREELTA:

HALLITUS TIEDOTTAÄ:

KOULUTUSPÄIVÄ JA VUOSIKOKOUS

Konservaattoriliiton koulutuspäivä ja vuosikokous pidettiin 10.10. Tampereella. Koulutuspäivillä oli noin 100 osallistujaa eli auditorion katsomo täyttyi. Tampereen museokeskuksen konservaattorit ja konservointityöntekijät olivat suunnitelleet kiinnostavan ohjelman. Aamukahvit tarjosi Vapriikki ja iltapäiväkahvit Tampereen taidemuseo.

Verrattuna muihin Pohjoismaihin Suomessa koulutuspäivään osallistutaan ihailtavan aktiivisesti. Vuosikokoukseen jäi runsaasta joukosta kuitenkin vain kourallinen väkeä. Vuosikokoukset käyttävät liitossa ylintä päätösvaltaa ja niissä on mahdollisuus henkilökohtaisesti tuoda esille toiveita ja ideoita liiton toimintaan, joten kokoukset ovat tärkeitä. Syyskokouksissa hyväksytään vuoden mittaan jäsenyyttä hakeneet sekä jäsenet hallitukseen. Hallitus esittää jäsenyyttä hakeneet vuosikokoukselle hyväksyttäväksi. Hallitukseen voidaan sääntöjen mukaan valita vain varsinaisia jäseniä. Hallituksesta on erovuorossa vuorotellen kolme jäsentä sekä puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja eli yhteensä neljä henkilöä. Tällä kertaa yksi erovuoroisista ja puheenjohtaja halusi jättää hallitustyöskentelyn. Lisäksi yksi hallituksen jäsen jäi äitiyslomalle. Hallitukseen tarvittiin siis kolme uutta varsinaista jäsentä.

Puheenjohtajaksi valittiin nykyinen varapuheenjohtaja **Jaana Kataja**. Koska hän ei ollut erovuorossa, valittiin varapuheenjohtajaksi yhdeksi vuodeksi nykyisestä hallituksesta **Mari Saari**. Hänet voidaan valita uudelleen kaksivuotiskaudelle taas ensi syksynä. Hallitukseen oli ehdolla vain yksi henkilö, vaikka puheenjohtaja tiedotti vapautuvista hallituspaikoista sähköpostitse ennen kokousta ja hallitus pyrki rekrytoimaan ehdokkaita myös henkilökohtaisesti kutsumalla. Koulutuspäivän aikana hallitustyöskentelystä onneksi kiinnostui **Satu Haapakoski**. Hän oli kuitenkin vielä opiskelijajäsen, vaikka täyttikin varsinaisen jäsenen kriteerit. Jotta Satu voitiin valita hallitukseen, hänet piti valita ensin varsinaiseksi jäseneksi. Liiton sääntöjen

mukaan jäsenet valitsee liiton vuosikokous hallituksen esityksestä. Jäsenyyttä haetaan kirjallisesti. Vaikka kirjallinen hakemus puuttui, hallitus päätti esittää Satu Haapakosken valintaa varsinaiseksi jäseneksi, koska hänen tiedettiin täyttävän varsinaisen jäsenen kriteerit ja koska Satu lupasi lähettää kirjallisen hakemuksen liitteineen viipymättä vuosikokouksen jälkeen.

Hallitus voi tehdä päätöksiä myös kokousten ulkopuolella. Tällöinkin päätöksen takana on oltava vähintään puolet hallituksesta. Erityiskäytäntöjä kannattaa toki soveltaa vain silloin kun puheenjohtaja on varma siitä, että hallitus on kokonaisuudessaan yksimielisesti päätöksen takana. Jos päätös tehdään kokouksen ulkopuolella, asia lisätään seuraavan kokouksen esityslistalle ja todetaan päätös, jotta saadaan pöytäkirjamerkintä.

Vuosikokous hyväksyi Satu Haapakosken varsinaiseksi jäseneksi hallituksen esityksestä. Jäsen sihteeri sai Sadun kirjallisen jäsenhakemuksen seuraavalla viikolla. Kun jäsen sihteeri oli tarkistanut jäsenyyssuhteiden täyttymisen, hallitus vahvisti päätöksen kokouksessaan. Jos jäsenyyssuhteet eivät olisikaan täyttyneet, vuosikokouksen päätökset olisi kumottu ja puheenjohtaja olisi kutsunut koolle ylimääräisen vuosikokouksen, jossa hallituksen kokoamista olisi yritetty uudestaan. Koska päätös varsinaisesta jäsenyydestä tehtiin poikkeavassa järjestyksessä, hallitus raportoi päätöksen kulun koko jäsenistölle väärinkäsitysten välttämiseksi ja läpinäkyvyyden takaamiseksi. Hallituksella ei ollut tavoitteena suosia ketään, vaan saada valittua hallitus Konservattoriliitolle.

Kolmas jäsen hallitukseen saatiin houkutelua vuosikokouksen aikana. Konservattoriliiton hallituksessa on siis ensi vuonna Jaana Kataja (pj), Mari Saari (varapi), **Mari Lenck**, **Maarit Jones**, **Marleena Vihakara**, **Anna Rajainmaa**, Satu Haapakoski ja **Kaj Nylund**.

Hallitus

OLAVINLINNAN EERIKINTORNIN RAHA-AARTEEN KONSERVOINTI KEMIALLISELLA MENETELMÄLLÄ

Vuonna 1963 Olavinlinnan restaurointitöiden yhteydessä suoritetuissa kaivauksissa romahtaneesta Eerikintornista löytyi raha-aarre KM 2014032. Kaivausten jälkeen rahat päätyivät näyttelyyn Olavinlinnaan ja olivat siellä vuoteen 2014 saakka, jolloin näyttely purettiin ja rahat siirrettiin Helsinkiin Kansallismuseon rahakammioon luetteloitavaksi. Samalla tuli aiheelliseksi rahojen konservointi, koska rahat palaavat myöhemmin takaisin näyttelyyn Olavinlinnaan.

Konservoitavia rahoja oli 71 kappaletta. Rahat ajoittuvat 1400–1500-lukujen taitteeseen ja joukossa on myös kaksi kuparipitoisempaa mahdollista väärennöstä. Pääsääntöisesti rahat olivat hyvässä kunnossa, mutta kuparin ja varsinkin hopean korroosiotuotteita oli kuitenkin kaikkien rahojen pinnalla. Mustaa hopeasulfidia oli kaikissa rahoissa ja hajanaisesti pistemäisenä kuparin eri korroosiotuotteita. Todennäköisesti 1960-luvulla rahat ovat saaneet ”kenttäkonservoinnin”, ja silloinen puhdistus on jättänyt osaan rahoista naarmuja. Rahojen pinnassa oli epätasainen tunnistamaton lakkakerros, joka näkyi pinnalla keltaisena kiiltävänä kalvona sekä paikoin paksuna ristikkokuviona.

Menetelmä

Kemiallista konservointimenetelmää päätettiin käyttää rahojen suuren määrän sekä mekaanisen puhdistuksen hitauden ja vaurioriskin

vuoksi. Konservointimenetelmäksi valittiin British Museumissa käytössä ollut alkaline Rochelle solution eli vapaasti suomennettuna emäksinen Rochelle-suolamenetelmä. Konservointimenetelmä toimii sekä kupari- että hopearahoille. Kirjallisuuden perusteella menetelmä on hellävarainen varsinkin paljon kuparia sisältäville rahoille, eikä se emäksisenä vaurioita rahojen malleja samalla lailla kuin happokäsittelyt. Menetelmä ei kuitenkaan ole välttämättä kovin tehokas pitkälle korrodoituneille rahoille tai rahoille, joissa on paksu korroosiokerros.¹ Käsittely ei myöskään välttämättä tehoa kuparin korroosiotuotteista kupriittiin.²

Konservointimenetelmässä rahat upotetaan liuokseen, joka sisältää deionisoidussa vedessä 5 % natriumhydroksidia (NaOH) sekä 15 % Rochelle-suolaa eli kaliumnatriumtartraattia.³ (C₄H₄O₆KNa). Liotusaika riippuu kohteesta sekä korroosiotuotteiden määrästä ja se voi vaihdella 30 minuutista 24 tuntiin. Liotusta seuraa

1 Thickett & Enderly 1997: s. 183, 189.

2 Viljus & Viljus 2012: s. 39.

3 Lisäaine E337 happamuudensäätöaine.

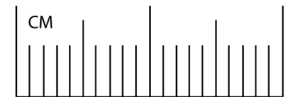
Ennen konservointia

Alkaali-Rochellekäsittelyn jälkeen

Muurahaishappokäsittelyn jälkeen

Kuva 1. Rahan KM 2014032:30 konservointivaiheet. (kuva: Museovirasto/Kansallismuseon konservointilaitos)

huuhtelu juoksevalla deionisoidulla vedellä ja kylpyjä deionisoidussa vedessä. Huuhtelun jälkeen rahat kuivataan, kuivausta voidaan tehostaa liuottimilla.⁴

Jälkikäsitteilynä rahoille voidaan tehdä muurahaishappoliotus, jonka aika⁵ riippuu liuoksen vahvuudesta. Liotuksen tarkoitus on irrottaa rahoihin jääneet kuparin korroosiotuotteet.⁶ Happokäsittely on kuitenkin voimakas ja se liuottaa myös rahan metalleja kuten metalliseoksesta olevaa lyijyä, ja näin ollen se haurastuttaa rahaa.⁷ Koska emäksinen Rochelle-suolamenetelmä on melko tehokas hopean korroosiolle, ei hyväkuntoisia rahoja tarvitse jälkikäsitellä. Viimeisenä käsitteilynä rahoissa oleva kupari voidaan stabiloida bentsotriatsolilla (BTA), joka on yleisesti käytetty aine kuparimetallia sisältävien esineiden konservoinnissa, eikä se ole haitallinen hopealle. Numismaattisista syistä rahoja ei Kansallismuseon konservointilaitoksella yleensä suojata. Käsitteilystä jäävä emäksinen Rochelle-

suolaliuos on ongelmajätettä, ja koko työ on hyvä suorittaa vetokaapissa itsensä suojaan.

Konservointi

Menetelmää kokeiltiin ensin yhdelle rahalle KM 2014032:30. Koska Olavinlinnan rahat ovat hyväkuntoisia ja korroosion määrä niissä on melko vähäinen, rahaa nro 30 pidettiin käsitteilyliuoksessa vain 10 minuuttia. Tämän jälkeen rahaa huuhdeltiin juoksevan deionisoidun veden alla sekä huuhdeltiin 2 x 20 minuuttia vesikylvyssä. Jo tämän ensimmäisen käsitteilyn jälkeen rahasta oli irronnut suurin osa hopeasulfidista, ja se oli yleisilmeeltään kirkkaampi. Kuparin korroosiotuotteet olivat hieman pehmenneet ja muuttuivat punertaviksi. Jälkikäsitteilynä kuparin korroosiotuotteille kokeiltiin 8 % muurahaishappoliuosta. Rahaa pidettiin liuoksessa tunti, jonka jälkeen rahalle toistettiin samanlainen huuhtelu kuin edellä. Muurahaishappokäsittely ei

4 Thickett & Enderly 1997: s. 184-185.

5 30 % muurahaishappoliuos 5-15 min (Thickett & Enderly 1997: s.185) ja 10 % muurahaishappoliuos 30 min - 24 h (Viljus & Viljus 2012: s. 37)

6 Viljus & Viljus 2012: s. 39

7 Thickett & Enderly 1997: s. 187.

KM 2014032:34

KM 2014032:42

KM 2014032:51

KM 2014032:59

Ennen konservointia

Jälkeen konservoinnin

Kuva 2. Rahoja ennen ja jälkeen konservoinnin (kuva: Museovirasto/Kansallismuseon konservointilaitos)

kuitenkaan tässä tapauksessa vaikuttanut juuriin kuparin korroosiotuotteisiin, mutta vaurioitti jonkin verran rahan hopeapintaa. Hopeapinta muuttui sameammaksi ja menetti kiiltoaan. Muurahaishappokäsittelyä ei tehty muille rahoille, eikä kokeiluun otettu muuta menetelmää, koska kuparin korroosiotuotteiden jäämistä rahan pintaan ei pidetty ongelmana, eikä rahoja ole tarkoitus saada täysin puhtaisiksi.

Konservoinnin alussa paikoitaiselta vaikuttavan lakkakerroksen laajuudesta ei ollut varmuutta, koska se sekoittui korroosiotuotteisiin. Lakkakerros paljastui laajemmin emäksisen Rochelle-suolaliotuksen jälkeen, ja konservoinnin edetessä lakkaa löytyi jokaisesta rahasta. Lakka liukeni asetoniin. Aluksi konservointi aloitettiin emäksisellä Rochelle-suolamenetelmällä ilman esikäsittelyä, mutta koska rahat eivät puhdistuneet lakkakerroksen alta, työjärjestystä muutettiin, ja rahat puhdistettiin asetoniin kastetulla pumpulipuikolla ennen emäksistä Rochelle-suolapuhdistusta.

Rahojen suuren määrän vuoksi rahat puhdistettiin emäksisessä Rochelle-suolaliuoksessa noin

10 kappaleen ryhmissä. Käsittelyaikaa myös pidennettiin 10 minuutista 15–20 minuuttiin. Huuhtelu tehtiin samalla lailla kuin rahalle nro 30. Huuhtelun jälkeen rahojen pinnalta poistettiin loput hopeasulfidin jäänteet asetoniin kastetulla pumpulipuikolla mikroskoopin alla sekä mahdolliset pintaan jääneet lakkajäämät samalla. Myös pehmennyttä kuparin korroosiotuotetta saatiin poistettua. Kuitenkin lakkaa jäi joihinkin rahoihin keltaisina kohtina näkyviin. Uuden huuhtelun jälkeen rahat vielä impregnoitiin BTA-käsittelyllä alipaineuunissa yhden vuorokauden ajan. Huuhtelun jälkeen rahat pintakuivattiin teollisuusimupaperiin ja jätettiin kuivumaan tilaan, jossa suhteellinen kosteus oli noin 30–40 %.

Lopputulos

Hopearahojen konservointi emäksisellä Rochelle-suolamenetelmällä on varsin käyttökelpoinen, helppo suorittaa ja nopea. Menetelmän toimivuudesta kertoo myös se, että se on ollut British Museumissa käytössä viimeiset 50 vuotta.

Menetelmällä saavutettiin puhdistustulos, johon mekaanisella puhdistuksella ei olisi päästy, ja kemialliseen puhdistukseen käytetty aika oli murto-osa siitä, mitä mekaaninen puhdistus olisi vienyt. Rahoissa ollut lakkakerros aiheutti kuitenkin suunniteltua enemmän työtä. Rahoista saatiin poistettua lähes kaikki hopeasulfidi ja niiden yleisilme on huomattavasti kirkastunut.

Projektissa olisivat olleet hyödyksi analytytiset menetelmät. XRF-spektrometrillä olisi saatu selvitettyä rahojen metallipitoisuudet ja sitä kautta olisi voitu miettiä muita menetelmiä esimerkiksi kuparin korroosion poistoon. FTIR-spektrometrillä olisi voitu selvittää rahojen pinnalla ollut lakkakerros. Menetelmän toimivuuden suhteen oltiin tässä tapauksessa ainoastaan silmämääräisen havainnoinnin ja kirjallisuuden varassa.

Anna Hyppönen

Kirjoittaja on koulutukseltaan esinekonservaattori (AMK) sekä filosofian kandidaatti arkeologiassa ja työskentelee Suomen kansallismuseossa arkeologisen materiaalin (maalöydöt) konservaattorina.

Lähteet:

Thicket & Enderly 1997

David Thickett & Celestine Enderly: The Cleaning of Coin Hoards: The Benefits of a Collaborative Approach. The Interface between science and conservation, Susan Bradley (ed.), Lontoo British Museum 1997. Sivut 183-192.

Viljus & Viljus 2012

Aive Viljus & Mart Viljus: The Conservation of Early Post-Medieval Period Coins Found in Estonia. Journal of Conservation and Museum Studies 10(2), Lontoo. Sivut 30-44.
<http://www.jcms-journal.com/article/view/jcms.1021204/70>

TOIMITAMME KAIKKI MATERIAALIT, TARVIKKEET JA LAITTEET KOKOELMIEN HOITOON MUSEOILLE, ARKISTOILLE JA KIRJASTOILLE.

oo

MH-Keskus Oy
tel. 045 803 1330
info@museoidenhankintakeskus.fi

Vieraile myös
verkkokaupassa:
www.museoidenhankintakeskus.fi

Verkkosivuilta voit tilata
uutiskirjeemme, jossa kerrotaan
mmm. uusista tuotteista sekä
kuukauden tarjouksista.

Museoiden
hankintakeskus

ALKUPERÄISKANSOJEN ETNOGRAFISTEN ESINEIDEN UUSI ELÄMÄ

Alkuperäiskansojen taistelu olemassaolonsa puolesta on lisännyt kansojen poliittisia oikeuksia. Dekolonisaatioprosessissa pyritään myös elvyttämään uskontoja, kieliä ja kulttuuria, joten aineellisella kulttuuriperinnöllä on tärkeä rooli. Museokenttä, varsinkin Pohjois-Amerikassa, onkin kokenut suuria muutoksia viime vuosikymmeninä. Toisaalta, jo hieman pölyttymään jääneet alkuperäiskansojen etnografiset esineet ovat tässä muutoksessa saaneet uuden elämän.

Alkuperäiskansat alkoivat aluksi vaatia kulttuuriperintönsä repatriaatiota, esineiden palauttamista museoista. Pohjoismaissa onkin toteutunut yksi suurimmista yksittäisistä repatriaatioista, kun Tanska palautti Grönlannin inuuteille lähes 35 000 esinettä alueelle perustettuihin museoihin. Pohjoismaiden toinen alkuperäiskansa, saamelaiset, ovat hekin perustaneet omia museoitaan jo aikaisin.

Muuten eivät muutokset meillä ole vielä suuria, joten keskityn Pohjois-Amerikkaan, jossa museokentän muutos on ollut suurempi. Muutoksen symboli on USA:n kansallismuseon, the Smithsonianin, intiaanikokoelmien muuttuminen valtakulttuurin kolonialistishenkisestä laitoksesta ”intiaanikansojen kansallismuseoksi”: the National Museum of the American Indian (NMAI) on museo, jota johtaa pawnee-intiaani **Kevin Gover**. Myös museoiden työtävät ovat muuttuneet, joten nykyisin yhteistyö ja vuoropuhelu alkuperäiskansojen kanssa ovat enemmän sääntö kuin poikkeus.

Pohjois-Amerikka oli aluksi Euroopan valtioiden siirtomaata, joten Uuden Maailman kansojen varhaisin kulttuuriperintö löytyy juuri täältä Euroopasta. Siksi Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen aktivoituminen kulttuuriperintönsä suhteen alkaa näkyä nyt myös eurooppalaisissa museoissa.

Monta tapaa palata kotiin

Alkuperäiskansojen on helpompi saada takaisin esineitä siitä valtiosta, jossa asuvat. Sen sijaan esineiden takaisin saaminen toisesta valtiosta, kenties toiselta mantereelta, on monimutkaisempi juttu. Jos esineiden täydellinen palautus on mahdotonta, voidaan esineet ”palauttaa kotiin” myös tiedollisesti.

Jotkin alkuperäiskansat ovat pyrkinet kartoittamaan kulttuuriperintönsä maailman museoissa. Kauan sitten menetetyt esineet palautetaan yhteisöön kuvien ja tietojen avulla. Esimerkiksi Alaskan alutiik-eskimot ovat vierailleet monissa Euroopan museoissa – myös Suomessa – tutkimassa esineitään ja ovat julkaisseet kirjojakin kulttuuriperinnöstään Euroopassa. Esineistä tehdään myös replikoita eli kopioita, mm. Kulttuurien museon Alaska-kokoelmien karibunnahkavaate VK135 on syntynyt uudelleen Alaskan alutiikien valmistamana.

Myös museoiden projektit, joissa on digitoitu esinekokoelmia, ovat eräänlaista virtuaalista palauttamista. Paras esimerkki lienee USA:n the Smithsonianin arktisten kokoelmien portaali, joka on työstetty yhdessä Alaskan alkuperäisyhteisöjen kanssa. Sen nimikin viittaa suoraan viime vuosikymmenten asennemuutokseen: ”Sharing knowledge”.

Esi-isät vierailulla

Tiedonvaihto museoiden ja alkuperäisyhteisöjen välillä on poikunut mielenkiintoisia projekteja, joissa konservattoreillakin on roolinsa. Helsingin yliopistossa viime toukokuussa pidetyssä *Maple Leaf and Eagle* -konferenssissa Oxfordin yliopiston Pitt Rivers -museon tutkija **Laura Peers** kertoi kuinka museosta vietiin viisi nahkapaitaa mustajalka-intiaanien eli niisitapien luo vierailulle Kanadaan 2010. Matka oli osa yhteistyöprojektia, jossa saatiin lisää tietoa esi-ineistä tutkimusta ja konservointia varten.

Niisitapien paidat oli vuonna 1841 ostettu Kanadasta, ja ne olivat sittemmin päätyneet Englantiin Pitt Rivers -museoon. Useita vuosia sitten museossa kävi kaksi niisitapi-heimon edustajaa, joiden kommentti oli karu: ”Teillä on viisi paitaa, meillä ei ole yhtään ainutta”. Tästä alkoi heimon ja museon välillä yhteistyö, joka johti paitojen vierailuun.

Tarvittiin usean konservattorin työ ennen kuin paidat olivat matkakunnossa. Silti paitojen kunnostus, pakkaus ja kuljetus eivät lopulta olleetkaan suurin haaste konservattoreille. Kävi ilmi, että paidoista kolme oli ns. ihmishiuksin koristettua seremoniallista soturinpaitaa, jota intiaanit pitävät pyhinä. Niisitapeille paidat edustivat kotiin palaavia esi-isiä, jotka pitäisi ot-

Alutiig Museumien nettisivuilla Suomessa käynyt nahkaompeluryhmä juhlii Etholénin kokoelman esineen VK135 mallin mukaan syntyynyttä karibunnahkavaatetta.

taa vastaan seremonioin, jossa poltettiin tuoksuja lehtiä. Lisäksi jokainen kynnelle kykenevä niisitapi haluaisi päästä omin käsin tervehtimään esi-isiä!

Niisitapien paidat on tehty kanadanhirven tai vastaavan eläimen nahasta. Koristeluna on mm. piikkisianpiikkikirjontaa, maalattuja kuvia, hevosenjouhia ja ihmishiuksia (vihollisen ”päänahkoja”). Tässä siis se, mitä konservattori joutui suojelemaan; osittain heikossa kunnossa olevia orgaanisia materiaaleja parisataa vuotta elämää nähneissä vaatteissa. Ja lisäksi paidoissa asuivat vielä ne isoisät eli esi-isien henget.

Peers ilmeisesti ylipuhui konservattorit projektiin, ja paitojen oleskelu Kanadassa suunniteltiin huolella. Kanadassa ”isoiät” asuivat valvotuissa olosuhteissa kahdessa museossa, joihin sekä Kanadan että USA:n niisitapeilla oli lyhyt matka. Peers ja konservattori **Heather Richardson** antoivat kaikille vierailijoille koululapsista seniorikansalaisiin saman koulutuksen esineiden käsittelyssä kuin uusille työntekijöille omassa museossaan.

Paitojen katseluun ja kosketteluun mentiin tiukan protokollan mukaan. Konservattori valvoi paitojen käsittelyä osoittaen heimon jäsenille kohdat, joiden koskettaminen oli mahdollista. Aina paitojen katselun jälkeen Peers ja konservattori suorittivat kuntotarkastuksen. Yhteisön kulttuuriset arvot kuten esi-isien kunnioittaminen suojaasi paitoja hyvin. Edes rituaaleissa käytettyä punaista okraa ei siirtynyt yhteenkään paitaan.

Paitojen merkitys yhteisölle oli valtaisa. Jokainen perhe vauvoineen ja vaareineen halusi ottaa perhekuvan ”isoiisien” kanssa. Nuorten tietoisuus kulttuuriperinnöstään nosti heidän itsetuntoaan. Jopa eräs 1920-luvulla loppunut rituaali elvytettiin paitojen kunniaksi. Ja museo sai heimon vanhimmilta uutta tietoa paitojen merkityksestä ja käytöstä. Tiedonvaihto on museon kannalta tärkeää, koska jos esineiden alkupe-
rä ja käyttötarkoitus tunnetaan heikosti, jäävät esineet asettamatta näytteille ja hautautuvat rastroon.

Tutkijan ja konservattorin haasteet

Alkuperäiskansojen esineiden materiaalit ovat usein helposti ötököiden lounaaksi joutuvaa sorttia, kuten nahkaa, sulkia, kasvikuittuja,

eläinten osia, yms. Kaikkia materiaaleja ei aina pystytä edes tunnistamaan, koska esimerkiksi osittaisista höyhenistä ei pystytä määrittämään lintulajia tai on käytetty sukupuuttoon kuolleita eläinlajeja. Joskus taas käytetyt materiaalit ovat niin erikoisia, ettei tutkijallekaan heti tule mieleen, mitä ne ovat. Alaskan kansojen esineissä on esimerkiksi merileijonan ruokatorven kalvoa, karhunsuolia, miekkavalaan jännettä, joutsenen jalkanahkaa, lunnin nokkia (vain jokusen esimerkin mainitakseni).

USA:ssa on viime vuosina vasta alettu tutkia

arktisten kansojen käyttämiä suolia; kun suolet on prosessoitu vaatteiden valmistukseen, vaatteesta ei tarkemmin tiedetä, onko se hyljettä, karhua, valasta, vai mitä lajia. Suolimateriaalin väriä myös muutettiin joko pakkasessa valkaistamalla tai värjäämällä ruskehtavaksi. Valkea vaate oli Beringinsalmen alueen pyyntimiehelle suojaväri, kun taas punaruskea väri oli enemmänkin naisten koreilua. Suolimateriaali vaatii erittäin huolellista käsittelyä konservaattorilta, kuten pitkäkestoista kosteuttamista, jos vaate on päässyt museossa kuivahtamaan.

WITH THE GREATEST CARE

Ethnographic Conservation at the Pitt Rivers Museum

Pitt Rivers Museum on julkaissut pienen etnografisen konservoinnin oppaan, jota myydään museon kaupassa.

Lisäksi alkuperäiskansojen yhteydet eurooppalaisiin voivat näkyä eurooppalaisten tuomina materiaaleina jo varhaisissa esineissä. Usein vieraat materiaalit ovat tuunattu uuteen muotoon: ohuet kiharaiset lankaviipsut ovat villakankaista puretun langan säikeitä, teollisesti valmistetut metalliviilat on käsin taottu aivan muuhun tarkoitukseen ja pukuun ommeltu koristetiuku onkin alkujaan ollut metallisen nuuskarasian kansi. Eräissä Alaskan eskimoiden harppuunoissa Kulttuurien museon kokoelmissa on punoksella peitettyjä koristenuppeja, joiden sisällä epäilen olevan samppanjakorkkeja.

Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen kulttuurit ovat sellaisia, että monet käsitykset esineistä ovat meille Suomessakin jo vieraita: nykyintiaaneillekin on selvää, että seremoniaalisessa rummussa asuu henki, jolle pitää tarjota tupakkaa kuten heimon vanhimmillekin. Pitäisikö museoissa ottaa huomioon myös esineiden uskonnolliset merkitykset? Pohjois-Amerikan museoissa ei internet-tietokannoissakaan aina näy-

tetä lainkaan kulttuurisesti sensitiivisten seremoniallisten esineiden kuvia. Joskus esineeseen liittyvä tietokin voi olla alkuperäisessä kulttuurissa vain harvojen ja valittujen hallussa, jolloin museossa joudutaan harkitsemaan, mitä tietoa julkaistaan. Toisaalta, joskus esineen säilyttäminen on täysin vastaan alkuperäiskulttuurien käsitystä: jos rituaalia varten tehty naamio kuuluu hävittää seremonian jälkeen, heille on outoa, että esine on ”jäänyt eloon” museossa. Pitt Riverin paitojen vierailussa konservattorit ohjeistivat intiaaneja länsimaisen konservoinnin tavassa käsitellä esineitä, mutta valvoivat myös, että heimon vanhimpien ohjeita pyhien paitojen käsittelystä noudatettiin.

Monella tapaa voi siis sanoa, että henget ovat palanneet alkuperäiskansojen etnografisiin esineisiin – ainakin dekolonisaation henki.

Marika Sandell

Kirjoittaja on kulttuuriantropologi, joka tekee väitöskirjaa Alaskan alkuperäiskansojen esinekkulttuurista.

Niitsitapien paitojen vierailu

<http://web.prm.ox.ac.uk/blackfootshirts/index.html>

Suolimateriaalin konservointia

<https://ellencarlee.wordpress.com/2010/06/12/pondering-the-cleaning-of-ethnographic-gutskin/>

SPENDING TWO MONTHS AT THE FINNISH NATIONAL GALLERY

My experience of Finnish culture and conservation science in Helsinki

I am a paper conservation student currently studying in the 5th semester at the Cologne Institute for Conservation Sciences (CICS) of the University of Applied Sciences in Cologne, Germany. In August and September of 2014 I spent two months as an intern at the Finnish National Gallery in Helsinki.

My decision to apply for an internship at the Finnish National Gallery was mostly based on the fact that I honestly don't know a lot about Finland. Although it is part of the EU since 1995, in my experience Finland isn't a well-known country in Germany. It is famous for its nature and lakes, but regarding its art and cultural scene it seems to be kind of a blank page to most Germans (which may have changed this year, as Finland was the guest country at the book fair in Frankfurt, Germany's biggest fair for literature). Of course I was also curious about possible differences in the conservation field. During my internship I spent most of the time working at the Ateneum Art Museum under the supervision of **Kaisu Voutilainen and Liisa Valkeapää**. By working short projects at Kiasma and the caring guidance of my two supervisors I had the chance to get a well-rounded impression of Finland's thriving art scene and the current state of conservation sciences.

Regarding the latter, I only noticed minor differences between the techniques taught in Germany and those used at the Finnish National Gallery. Actually, the only real difference I noticed is the fact that graphics are not sized after washing them, which is a standard taught procedure in German conservation education. The thought behind re-sizing is to give the paper some of the fillers back which have been washed out. Either way, I think the sizing will not bring any damage to the paper if carried out,

and it will also not affect it negatively if not performed. As with most treatments, long-time effects of both approaches should be observed.

Other differences included the handling of damages which do not entail following damages, like abrasion of paint layers. In my experience they would be retouched most of the times here in Germany, whereas at the Finnish National Gallery they are not treated, even in objects with a mainly decorative character. But this is also a point where different views have to be evaluated, as the treatment of damages with a possible historical importance is still a highly discussed topic in the conservation field.

Another aspect of conservation education I found very interesting was the view on bleaching artworks. Although most of the paper conservation community has decided that bleaching should not be carried out – as the possible damage to the cellulose outweighs the benefits of a cleanly 'white' paper – it is apparently taught in Finland as well as in Germany, but later is mostly avoided in the daily work. A main argument in the German conservation education is that a student should know how to perform bleaching if a customer demands this treatment. I think that maybe the paper conservation community should finally decide if this actually should be part of the conservator's work or not, and should focus on public education and long-term damages of bleaching agents, which we could observe on older artworks, as it has been a standard procedure just a few decades ago. But it is interesting, that Finnish and German conservation schools handle this topic in the same way.

Concerning the daily work at the museums, there was one thing I noticed in a highly positive way: the cooperation between technicians and conservators in Ateneum and Kiasma. In

my experience, those fields don't work together this closely in Germany as they do in these two museums, although it is a very important and essential feature in the correct treatment and conservation of art objects. As it is one of the duties of museums to conserve objects and to make them available for the public, correct handling has to be ensured while at the same time making it possible for technicians to do their job. So working together hand in hand presents a solution for that, by understanding the needs of the different professions and of course the needs of the specific artwork. The teamwork I experienced left me deeply impressed, as I think that this is kind of the ideal way a museum should function.

Altogether, I witnessed a very progressive and advanced approach to handling artworks in the paper conservation department, with a lot of interest in learning from each other. In some ways, this matches the cultural scene I saw in Helsinki, which I feel is very open-minded. Finland has a very unique history and – in comparison to the rest of Europe – very young art scene. But in this relatively short span Finnish artists managed to develop an autonomously style, and even to influence continental European art and mostly design. As I did not know

what to expect when I came to Finland, I was positively surprised by seeing such a strong consciousness and appreciation for art and its possibilities, held by artists and conservators.

My internship at the Finnish National Gallery has been a very exciting and interesting time, as I had the chance to learn about a foreign culture first-hand, and it made me interested in seeing more of Finland. Also seeing differences and similarities in the conservation field and the exchange with Finnish conservators has also been a very educational experience by learning other approaches and rethinking the current ones.

Finally, I would like to thank every person at the Finnish National Gallery for making my internship an amazing and enjoyable experience. Special thanks goes to **Kirsti Harva**, for giving me the opportunity to come to Helsinki, and of course to Liisa Valkeapää and Kaisu Voutilainen, who took such nice care of me and whom to work with was a real pleasure, and a fun time. I hope to see you all again some day!

Kaja Wegener

Kirjoittaja on paperikonservoinnin opiskelija Saksasta, joka suoritti työharjoittelujakson Kansallisgalleriassa syksyllä 2014.

MOK-LEHTI TIEDOTTA

Pohjoismaisen konservaattoriliiton yhteispohjoismaisen tieteellisen julkaisun *Meddelelser om Konservering* -lehden toimituskunta kokoontui 20.10.2014 Kööpenhaminassa keskustelemaan lehden uudistuksista ja seuraavien numeroiden sisällöstä. Suomesta kokoukseen osallistui hallituksen varapuheenjohtaja **Jaana Kataja**.

MOK-lehden uutena päätoimittaja aloitti tänä vuonna **Loa Ludvigsen** Tanskasta. Hän on erittäin innokkaasti kehittämässä julkaisua vielä ammattimaisemmaksi ja laadukkaammaksi. Kokouksessa oli paikalla myös edustajat Islannista, Ruotsista ja Suomesta. Kokouksessa sovittiin eri maiden vastualueet lehden teossa. Ruotsi jatkaa vertaisarviointien toteuttajana, Islannin vastuulle tulivat mainostajien hankkiminen, Norja vastaa nettisivujen päivityksestä ja Suomi jatkaa suomenkielisten tiivistelmien laatimista. Päätoimittajan vastuulla on mm. lehden taitto, vertaisarviointit ja aineiston hankkiminen.

*Meddelelser om konservering*in viralliseksi nimeksi päätettiin ottaa käyttöön *MOK*, jota jo useimmissa maissa lehdestä puhuttaessa käytetään. Tämä päätös syntyi vaivatta, koska lehden nimi koettiin hankalaksi kaikissa jäsenmaissa. Lyhyellä ja ytimekkäällä nimellä toivotaan julkaisun herättävän huomiota paremmin myös kansainvälisesti. Nimenmuutoksen myötä myös lehden ulkoasun taitto tulee uudistumaan.

Suurena uudistuksena lehdelle on se, että ensi vuodesta alkaen lehti ilmestyy vain kerran vuodessa. Näin saadaan vuosittain yksi laadukkaampi lehti, eivätkä lehden tekemisen kustannukset nouse. Nykyisellä kulutasolla lehdestä maksettuihin korvauksiin olisi ollut erittäin suuret korotuspaineet. Isoin menoerä lehden kuluissa ovat postimaksut.

Vuoden 2015 lehden artikkelien aineistopäivä on 1.3. ja lehti ilmestyy marraskuussa. *MOK*-lehti tullaan jatkossakin julkaisemaan painettuna. Se julkaistaan myös digitaalisena ja on ladattavissa osoitteesta <http://www.nordiskkonservatorforbund.org>

MOK-LEHDEN TOIMITTAJA

Kiinnostuitko toimittajan työstä? *MOK*-lehti on vailla Suomen osaston toimittajaa.

Toimittajan pääasiallisena tehtävänä on kirjoittaa *MOK*-lehden artikkelien suomenkieliset tiivistelmät ja asiasanat sekä tiedottaa *MOK*-lehden asioista Suomessa. Toimittaja osallistuu kerran vuodessa pidettävään toimittajien kokoukseen, jossa suunnitellaan tulevia lehtiä. Tässä pestissä suurta plus-saa on skandinaavisen kielen hallinta, sillä muiden Pohjoismaiden edustajien kanssa skandinaaviset kielet toimivat yhteistyökielenä. Aikaisempaa kokemusta toimittajan työstä tai kääntämisestä ei tarvitse olla, hallitukselta ja edelliseltä toimittajalta saa neuvoja ja apua tehtävän hoitamiseen. Toimittajan on oltava varsinainen jäsen.

Jos kiinnostuit luotta mustehtävästä konservaattoriliitossa, ota rohkeasti yhteyttä ja lähetä meille pikaisesti lyhyt esittely itsestäsi alla olevaan s-postiin. Lisätietoja tehtävistä antaa:

Jaana Kataja

PKL varapuheenjohtaja

jaana.nkf@gmail.com

0403506358

LEHTIUUDISTUS ON ALKANUT

Jäsenet voivat halutessaan luopua painetusta Konservaattoriliiton lehdestä ja/tai Meddelelser om Konservering -lehdestä. Ilmoitus lehden ilmestymisestä internetissä lähetetään sähköpostitse painetusta lehdestä luopuneille ja kaikille muillekin, jotka haluavat ilmoituksen. Lehti ilmestyy todennäköisesti aikaisemmin internetissä kuin painettuna.

Jos haluat luopua painetusta lehdestä ja lukea jatkossa vain digiversiota, lähetä sähköpostia osoitteeseen pk1.tiedotus@gmail.com ja ilmoita mistä lehdestä / lehdistä haluat vain digiversioon. Ilmoita samalla mihin sähköpostiosoitteeseen haluat ilmoituksen digilehden ilmestymisestä.

Esim.

Maija Meikäläinen:

Haluan Konservaattoriliiton lehden painettuna. Haluan MoK -lehden pelkästään digilehtenä. Haluan ilmoituksen molempien lehtien ilmestymisestä internetissä osoitteeseen: majja.meikalainen@coldmail.com

Jos sähköpostiosoitteesi muuttuu, ilmoita muutos viipymättä pk1.tiedotus@gmail.com osoitteeseen!

Syyskokouksen pöytäkirja

Talousarvio 2015

Toimintasuunnitelma 2015

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY
NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDETS FINLÄNDSKA SEKTION RF

SYYSKOKOUS

10.10. 2014 klo 16

Tampereen museoiden kokoelmakeskus

1 Kokouksen avaus

Kokous avattiin klo 16.15.

2 Kokouksen järjestäytyminen

Puheenjohtajaksi ehdotettiin ja valittiin Nina Jolkkonen-Porander. Sihteeriksi ehdotettiin ja valittiin Jaana Kataja. Pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi ehdotettiin ja valittiin Kaisa Lindeval ja Kaj Nylund.

3 Osanottajien toteaminen ja valtakirjojen tarkastaminen

Lista osanottajista on liitteenä. (liite 1) Ei valtakirjoja.

4 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuu den toteaminen

Todettiin kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

5 Kokouksen esityslistan hyväksyminen

Hyväksyttiin kokouksen esityslista. (liite 2)

6 Ilmoitusasiat

- Liittoneuvosto kokoontuu 21.10.2014 Kööpenhaminassa. Suomea kokouksessa edustaa hallituksen varapuheenjohtaja Jaana Kataja.

- Mari Lenck tiedottaa E.C.C.O.:n kuulumisia konservaattoriliiton lehdessä.

- Katja Luoma oli osallistunut Eurooppa Nostran järjestämälle tutustumismatkaan Viipuriin. Kohteina oli Viipurin kirjasto, joka on kunnostettu useiden eri tahojen rahoituksella. Paikalla oli EuNo edustajia myös Norjasta, Ruotsista ja Viirosta. Vuoden 2015 palkintojen hakuaika päättyy 15.10.14

- Vuoden 2015 kevään koulutuspäivä ja kevätkokous on Tammisaarella 27.3.2015.

-NKF-kongressi, Monumental Treasures – Preservation and Conservation järjestetään 21.-23.10.2015. Kongressityöryhmän vetäjäksi on valittu Maarit Jones.

7 Jäsenhakemukset

Mäelt Toomas, Puhakka Jani, Ruuska-Jauhijärvi Katariina, Tiainen Erika ja Haapakoski Satu päätettiin hyväksyä varsinaisiksi jäseniksi. Björklund Noora, Halme Heini, Järvinen Jenni, Kantanen Kaisa, Kulecova Laura, Osara Ilona, Pienimäki Aleks, Puhakka Mira-Pauliina, Salo Helena, Valli Karoliina ja Wirkkala Elina päätettiin hyväksyä. (liite 3)

8 Vuoden 2015 toimintasuunnitelma ja talousarvio

8.1. Hallituksen esitys toimintasuunnitelmaksi vuodelle 2015

Puheenjohtaja esitteli toimintasuunnitelman, joka hyväksyttiin muutoksin. (liite 4)

8.2. Hallituksen esitys talousarvioksi vuodelle 2015

Taloudenhoitaja Emmi Heinonen esitteli talousarvion, joka hyväksyttiin. (liite 5)

8.3. Jäsenmaksuista päättäminen

Hallitus esitti, että jäsenmaksut pysyvät ennallaan. Opiskelija 42€, varsinainen 48€, kannattajajäsen 120€. Esitys hyväksyttiin.

9 Hallituksen 2015 jäsenten valinta

Puheenjohtajaksi ehdotettiin ja valittiin Jaana Kataja.

Varapuheenjohtajan siirryttyä puheenjohtajaksi, ehdotettiin ja valittiin varapuheenjohtajaksi Mari Saari.

Hallituksesta erovuorossa olleiden jäsenten tilalle ehdotettiin ja valittiin Marleena Vihakara, Maarit Jones ja Anna Rajainmaa.

Hallituksesta perhesyiden takia eronneen Ilsi Fromin sekä varapuheenjohtajaksi siirtyneen Mari Saaren vuoden mittaisiin hallituspaikkoihin ehdotettiin ja valittiin Satu Haapakoski ja Kaj Nylund.

10 Valitaan vuoden 2015 tileille tilintarkastajat

Yhdistyksen tilintarkastajiksi valittiin Turun tilikeskus ja Liisa Valkeapää. Varatilintarkastajiksi valittiin Jiri Taleva ja Kaisa Lindeval. Liisa Valkeapää toimii myös toiminnan tarkastajana.

11 Muut asiat

Heidi Gustafsson kertoi Latviasta käyneen konservaattoreita tutustumassa mm. Porvoon museoon. He olivat olleet kiinnostuneita yhteistyöstä Konservaattoriiliiton kanssa. Gustafsson mainitsi Latviassa kolmen vuoden välein järjestettävästä konservointialan seminaarista, joka tänä vuonna ollut toukokuussa. Keskusteltiin, että tietoa ei ollut tullut yleisesti Suomeen. Latvian konservaattoriyhdistyksen internetsivut löytyvät: <http://www.restauratorubiedriba.lv/en>

Satu Haapakoski toi esiin kemikaalien tavarantoimittaja VWR:n kanssa ilmenneen ongelman, että eivät enää myy tiettyjä kemikaaleja yksityisyrityksille. Haapakoski tiedusteli onko konservaattoriiliitolla mahdollisuutta viestiä eteenpäin yritykselle konservaattoreiden olevan kunniallisella asialla tilatessaan kemikaaleja.

Jani Puhakka nosti esille kysymykset Seinäjoen rakennuskonservoinnin opetuksen lakkauttamisen tilan sekä Metropolia ammattikorkeakoulun interiööri-konservoinnin opiskelijoiden lehtorin puuttumisen. Keskustelussa todettiin alan koulutuksen seuraamisen ja kehittämisen olevan ajankohtainen ja tärkeä asia, johon liiton tulisi enemmän puuttua. Hallitus pyrkii pitämään koulutukseen liittyvät asiat mielessä ja osin alan koulutuksen tasoa eri pohjoismaissa onkin jo selvitetty. Jiri Taleva lupasi selvittää tilannetta Metropoliaassa. Toivottiin tilaisuutta, jossa asiasta voitaisiin keskustella eri toimijoiden välillä.

12 kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 17.43.

Nina Jolkkonen-Porander, pj

Jaana Kataja, sihteeri

Kaisa Lindeval, pöytäkirjantarkastaja

Kaj Nylund, pöytäkirjantarkastaja

Liitteet

Osallistujalista (1)

Esityslista (2)

Uudet jäsenet (3)

Toimintasuunnitelma 2015 (4)

Talousarvio 2015 (5)

PKL TALOUSARVIO 2015 (suluissa arvio 2014)

TULOT

3020	Toiminta-avustukset (13 000) Opetusministeriöltä haettava avustus	13 000
3040	Muut tulot (1 000) Koulutuspäivien tuotot, julkaisumyynti, yms.	1 000
3030	Mainostulot (2 500) Lehden ja www-sivujen mainostuotot	2 200
	Tulot yhteensä (16 500)	16 200

VARAINHANKINTA

3000	Jäsenmaksut (10 572) Varsinaiset ja liitännäisjäsenet 165 x 48 € = 7920 € Opiskelijajäsenet 80 x 42 € = 3360 € Eläkkeellä olevat jäsenet 9 x 24 € = 216 € Yhteisökannattajajäsenet 6 x 120 € = 720 €	12 216
	TULOT JA VARAINHANKINTA YHTEENSÄ (27 072)	28 416

MENOT

4100	Hallituksen kulut (3 000) Hallituksen kokouskulut (kahvitus, matkat ja kokouspalkkiot)	3 000
4104	Vuosikokoukset (1 500) Vuosikokousten tarjoilut ja mahd. tilavuokrat	1 500
5101	Jäsenkoulutus (4 000) Koulutuspäivien menot: kahvit, tilavuokrat, bussit, puhujien palkkiot, muut menot, yms.	4 000
4102	Jäsentiedotus (5 000) Lehden kulut (5 500 €), www-sivujen kulut, jäsenkirjeet, yms., ylim. postitus (300 €)	6 500
4111	Ilmoitus- ja mainoskulut (2 000) Yhdistyksen tunnettuutta lisäävät toimet	2 000
4114	Työryhmät (1 000) Työryhmien toimintaan hallitukselle esitellyn suunnitelman mukaisesti (esim. erikoistumisalojen työryhmien tapaamisten kahvitus, erikoistyöryhmien menot)	1 000

4105	Toimistokulut (300) Puhelin- ja postituskulut, tulostepaperit, värikasetit (ei jäsentiedotus)	300
4107	Kirjanpito (1 500) Tilitoimiston ja tilintarkastajien kulut	1 500
4106	Palvelumaksut (200) Lähinnä pankkimaksut	200
4120	Muut kulut + järjestöpalvelut, vuokrat (300) Muistamiset ja museoliitolta ostamamme palvelut	300
1720	Stipendit ja stipenditilin kulut (1 000) Jatkokoulutusstipendit	600
4110	Kansainvälinen järjestötoiminta, ECCO (2 000) ECCO-yhteys henkilön matkakustannukset ja ECCO:n jäsenmaksu	2 200
4101	NKF-Liittoneuvosto (1 000) NKF:n jäsenmaksu ja liittoneuvoston vuosikokoukseen osallistujien matkakustannukset	1 000
4108	Meddelelser om konservering (3 500) Lehtien maksut (n. 2/vuosi) ja MOK-yhteys henkilön matkakustannukset toimituskokoukseen	3 700
4109	Europa Nostra (200) Järjestön jäsenmaksu ja yhteys henkilön matkakustannukset	600
4119	CEN-standardiseurantaryhmän jäsenmaksu (800)	800
	Menot yhteensä (27 300)	29 200
	Varsinaisen toiminnan tuotto-/kulujäämä (-228) Tähän lasketaan menojen ja tulojen + varainhankinnan erotus. Mikäli miinuksella, vähintään sen verran tulee olla pankkitilillä edellisen vuoden lopussa.	-784

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2015

Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osasto ry (PKL) on järjestö, jonka tarkoituksena on toimia konservointialan ammattityöntekijöiden, ammatinharjoittajien ja asiantuntijoiden yhdyssiteenä sekä valvoa ammattikunnan etuja. Yhdistyksen toiminnan tarkoituksena on myös kehittää konservointia tieteenä. Yhdistys edustaa suomalaista konservointialaa kotimaassa ja kansainvälisesti. PKL on perustettu 1963.

Pohjoismaisen konservaattoriliiton Suomen osasto ry on Nordiska konservatorförbundetin (NKF) jäsenosasto. Yhdessä European Confederation of Conservators-Restorers'

Organisation (ECCO) -järjestön kanssa yhdistys pyrkii lisäksi tarkentamaan konservaattorin ammattikuvaa ja selkeyttämään ammattinimikkeen käyttöä.

Kansainvälinen toiminta

Yhdistyksen tehtäviin kuuluu mm. konservointialan kansainvälisten yhteyksien hoitaminen. Kansainvälisellä toiminnalla on pohjoismainen, eurooppalainen ja maailmanlaajuinen ulottuvuus. Yhdistyksen hallitus valitsee PKL-edustajat kansainvälisiin tehtäviin.

Pohjoismainen yhteistyö hoidetaan ensisijaisesti Nordiska konservatorförbundetin liittoneuvoston kautta. Liittoneuvosto kokoontuu vuosittain, vuorotellen eri Pohjoismaissa. Jokaisella NKF:n osastolla on oikeus lähettää kolme edustajaa liittoneuvoston kokoukseen. Osallis-

tujamäärästä riippumatta PKL:n Suomen osasto ry:llä on yksi ääni. Osaston edustajat nimeää hallitus. Yleensä Suomen osastoa edustaa puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. NKF:ssa on yhteensä noin 1 200 jäsentä. Vuonna 2015 liittoneuvosto kokoontuu Helsingissä.

Eurooppalainen ulottuvuus toteutuu PKL:n Suomen osasto ry:n ECCO:n täysjäsenyyden kautta. Yhdistyksellä on oma edustajansa järjestön vuosittaisessa yleiskokouksessa. PKL:n Suomen osasto ry:n päätösvalta ja velvollisuudet määräytyvät yhdistyksen varsinaisten jäsenten määrän mukaan. Hallitustyöskentelyn lisäksi järjestöllä on sekä toimintasuunnitelman toteutukseen liittyviä työryhmäkokouksia että seminaareja. Järjestön yleiskokous pidetään vuosittain. Järjestön tiedotuslehtenä toimii ECCO Reports, joka jaetaan jäsenjärjestöjen varsinaisille jäsenille sähköisenä. Verkon kautta välittyy myös ECCO Short News, joka ilmestyy aina ECCO:n hallituksen kokouksen jälkeen, 2 - 3 kertaa vuodessa. ECCO-yhteyshenkilönä toimii vuonna 2015 **Mari Lenck**.

PKL:n Suomen osasto ry kuuluu pohjoismaisen liiton kautta The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works -järjestöön (IIC). IIC:n päämaja sijaitsee Lontoossa ja sillä on jäsenjärjestöjä ympäri maailmaa. Pohjoismaisen konservaattoriliiton englanninkielisenä nimenä on ”Nordic Association of Conservators”. Yhdistyksen IIC-yhteyshenkilönä toimii **Tiina Sonninen** sekä PKL hallitukses-

ta **Marleena Vihakara**.

Yhdistys on kansainvälisen Europa Nostra – järjestön (EuNo) jäsen. Järjestön Suomen osasto perustettiin vuonna 2011. PKL pyrkii Europa Nostran jäsenenä osallistumaan Suomen kulttuuriperinnön suojelun päivänpolttavien kysymysten käsittelyyn entistä näkyvämmiin. Yhdistyksen yhdyshenkilönä EuNoFin -hallituksessa toimii **Katja Luoma**.

Jäsenyys yhdistyksessä

Jäsenyys yhdistyksessä on sen perustamisesta lähtien pohjautunut ammattimaiseen konservointialalla työskentelyyn. Ammatillinen koulutus sekä ammatillinen pätevyys ECCO:n ja ICOM:n eettisten ohjeistojen mukaisesti määriteltynä on kriteeri uusien jäseniä hyväksyessään.

Jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa yhdistyksen toimintaan toimittamalla hallitukselle valmisteltuja esityksiä ja tuomalla ehdotuksiansa esille vuosikokouksissa. Yhdistyksen internet-sivuilta on linkkiyhteys sähköpostitse jäsenasiainsihteerille ja koko hallitukselle. Myös eri työryhmien toimintaan osallistuminen on kaikkien jäsenten oikeus ja vaikuttamismahdollisuus.

Kansainväliset konservoinnin yhteisöt, etenkin ECCO, työskentelevät määrätietoisesti konservaatton ammattillisen pätevyyden ja ammattinimikkeen käytön selkeyttämisen puolesta. ECCO:n viralliset dokumentit sisältävät ECCO:n ammatillisen ohjeiston: I Ammattiala, II Eettinen ohjeisto, III Konservointialan koulutuksen perusvaatimuksia ja Säännöt. Dokumenttien vuonna 2004 tehdyt suomenkieliset käännökset ovat luettavissa yhdistyksemme verkkosivuilla www.konservaattoriliitto.fi. ECCon laatima Competences for Access to Conservation-Restoration Profession -julkaisu valmistui vuonna 2011. Julkaisu on ensimmäinen kokonaisvaltainen esitys konservoinnin ammattialan harjoittajien pätevyysvaatimuksista. PKL:n Suomen osasto ry:n jäsenten toiminta linjautuu ECCO:n suositusten mukaisesti.

Yhdistyksen kokoukset

Yhdistyksen kokoukset ovat sääntömääräiset kevät- ja syyskokous. Joka toinen kokous pyritään pitämään muualla kuin Helsingissä. Vuo-

den 2015 kevätkokous pidetään maaliskuussa Tammisaarella, ja syyskokous lokakuussa Helsingissä.

Koulutus

PKL:n Suomen osaston vuosikokousten yhteydessä järjestetään yhdistyksen omat koulutuspäivät keväällä ja syksyllä. Aiheiksi valitaan ajankohtaisia tai muuten yleisesti kiinnostavia aiheita konservoinnin alalta. Koulutuspäivät ovat jäsenille yleensä maksuttomia, mutta jäsenistön ulkopuolisilta peritään pieni maksu. Yhdistyksen koulutuspäivien sisällön toivotaan tuovan mukaan myös muita ammattiryhmiä, siten voitaisiin alaa saada tunnetuksi ja toimintaa avoimemmaksi. PKL:n hallitus valitsee keskuudestaan koulutuspäivävastaavan, joka huolehtii siitä, että koulutuspäivien valmistelu etenee suunnitelmien mukaisesti.

Nordiska konservatorförbundet:in (NKF) puitteissa järjestetään noin joka kolmas vuosi jatkokoulutuskurssi, jonka tarkoituksena on suoda alalla toimiville jäsenille mahdollisuus syventää ja ajanmukaistaa tietojään. Joka kolmas vuosi NKF järjestää kansainvälisen kongressin, johon voivat osallistua myös opiskelijat ja yhdistysten ulkopuoliset henkilöt. Kurskien ja kongressien järjestämisestä vastaavat NKF:n osastot vuorollaan. Vuonna 2015 on Suomen vuoro järjestää NKF-kongressi. Kongressin suunnittelu ja toteutus on vuoden 2015 toiminnan keskeisin tavoite. Hallitus aloitti kongressin suunnittelun jo tammikuussa 2014. Kongressin aiheeksi valittiin Monumental Treasures – Preservation and Conservation. Aihe on ajankohtainen, koska Presidentin linna, Eduskuntatalo ja Kansalliskirjasto ovat parhaillaan remontissa ja niissä tarvitaan myös konservattoreita. Kongressi ei tule käsittelemään pelkästään rakennuskonservointia. Monumentaalinen kohde voi olla myös erityisen suuri tekstiili, esine, taideteos tai kokoelma.

Jäsentiedotus

Yhdistyksen tärkein tiedotuskanava on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti, Konservattoriliiton lehti. Lehden toimittajina toimivat Marleena Vihakara ja **Hanna-Leena Väisänen**

sekä taittajana **Satu Haapakoski**. Lehteä alettiin vuonna 2014 julkaista myös internetissä. Internetissä julkaisemisen tarkoituksena on helpottaa lehden käyttämistä tutkimus- ja opiskelumateriaalina tulevina vuosina. Vuoden 2015 aikana pyritään vakiinnuttamaan nettilehden julkaisu ja käyttö.

PKL:n Suomen osasto ry:llä on Internet-sivut, jotka ovat toimineet vuodesta 2000 lähtien osoitteessa <http://www.konservaattoriliitto.fi>. Sivuilta on linkki myös keskustelufoorumiin, jossa yhdistyksen jäsenet voivat vaihtaa ajatuksiin eri teemoista ja ilmoittaa ajankohtaisia asioita. Www-sivujen moderattoreina toimivat **Liisa Helle-Wlodarczyk** ja **Pia Klaavu**. Verkkosivuja ja keskustelufoorumeja kehitetään edelleen jäsenistön toiveiden mukaisesti. Syksyllä 2010 avatun PKL:n Facebook-sivun ylläpitäjinä toimivat hallituksen jäsenet.

Pohjoismaisella konservaattoriliitolla on yhteinen verkkoportaali osoitteessa www.nordisk-konservatorforbund.org, jonka kautta pääsee mm. kaikkien eri jäsenmaiden osastojen sivuille. Internetsivujen päivittäminen jatkuu vuonna 2015.

Yhteispohjoismainen lehtemme Meddelelser om konservering (MoK) ilmestyy kahdesti vuodessa. Lehden artikkelit on kirjoitettu joko englanniksi tai skandinaavisilla kielillä ja artikkeleissa on sekä suomen- että englanninkieliset tiivistelmät. Hallitus valitsee lehden yhteyshenkilön vuoden 2015 alussa. Tulevan toimintakauden lehdistä toinen on yleisnumero ja toisen teemanä on tiedotus internetissä. MoK pyritään julkaisemaan internetissä vuodesta 2015 alkaen.

Hallitus

Hallitus edustaa yhdistystä ja toimii jäsenistön tavoitteiden toteuttamiseksi. Hallitus laatii yhdistyksen nimissä annettavat esitykset, selvitykset ja lausunnot. Samoin hallitus valmistee yhdistyksen kannanotot ja esitykset kansainvälisiin kokouksiin ja julkaisuihin sekä hoitaa yleensäkin yhteyksiä muihin kansainvälisiin alan yhteisöihin. Hallituksella on työvaliokunta, johon kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri ja taloudenhoitaja. Työvaliokunta valmistee asioita hallituksen käsiteltäväksi. Hallituksen jäsenille ei makseta kokouspalkkioita.

Talous

Konservaattoriliiton toiminta perustuu jäsenmaksuihin ja jäsenten vapaaehtoiseen työhön. Yhdistyksellä ei ole palkattuja toimihenkilöitä. Julkisista varoista haettavalla toiminta-avustuksella pyritään rahoittamaan mm. yhdistyksen toimistopalvelut, kansainvälinen toiminta sekä jäsentiedotuksen aiheuttamat kulut.

Yhdistyksen kirjanpidon hoitaa ulkopuolinen tilitoimisto. Toiseksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi pyydetään syyskokouksen valitsema ja hyväksymä ammattimainen tilintarkastaja, jolle maksetaan palkkio laskua vastaan.

Muu toiminta

Konservointialan tunnettuuden parantamiseen panostetaan myös vuonna 2015. Yhdistyksen 50-vuotisjuhlan kunniaksi kirjastoissa eri puolilla Suomea vuonna 2013 kiertänyttä konservoinnista sanoin, esinein ja kuvin kertovaa näyttelyä tarjotaan vuonna 2015 museoiden käyttöön. Tarkoituksena on lähestyä suurta yleisöä ja painottaa kulttuuriperinnön vaalimisen tärkeyttä samalla tiedottaen konservoinnin tärkeyttä osuutta tässä työssä. Hallitus valitsee näyttelyvastaavan, joka toimii yhteyshenkilönä ja huolehtii näyttelyn toimittamisesta sen tilanneille museoille. Juhlavuonna laadittua uutta esitettä yhdistyksestä sekä konservoinnista kertovia postikortteja jaetaan erilaisissa yleisötapahtumissa. Jäsenet voivat tilata esitteitä käyttöönsä postimaksujen hinnalla. Yhteistyötä pyritään kehittämään muiden kulttuurialojen toimijoiden kanssa myös järjestämällä yhteisiä seminaareja. Yhdistys perustaa vuonna 2015 mediatyöryhmän, jonka tehtävänä on suunnitella ja toteuttaa konservoinnin esittelyä messuilla, taiteidenyö-tapahtumissa ja muissa yleisötapahtumissa.

Yhteistyötä suomalaisten konservaattorikoulujen ja -opiskelijoiden kanssa ylläpidetään tiiviisti. Yhdistys jakaa 100€ suuruisia stipendejä ansioituneille vastavalmistuneille opiskelijajäsenille sekä harkinnan mukaan korkeintaan 300€ suuruisia apurahoja jatkokoulutusta varten.

Konservointityön tarjouspyyntö- ja sopimusmenettelyä käsittelevä tarjouspyyntölomake on ladattavissa pdf-muodossa yhdistyksen verkkosivuilta www.konservaattoriliitto.fi. Lo-

makkeen tarkoituksena on yhtenäistää ja selkeyttää konservointityössä tarvittavien sopimuspaperien laadintaa ja auttaa niin työn tilaajaa kuin tekijääkin. Uusittu lomake ohjeineen käännetään ruotsiksi vuonna 2015.

Yhdistys on CEN/TC 346 kansallinen seurantaryhmän jäsen. Vuonna 2013 perustettu teknisen komitean CEN/TC 346 ”Conservation of cultural heritage” kansallinen seurantaryhmä toimii eurooppalaisen standardisointijärjestö CENin alaisena. Komitea vastaa kulttuuriperinnön säilyttämiseen liittyvien standardien valmistelusta. Kulttuuriperintöä koskevia standardiehdotuksia lähetetään jäsenistön tarkasteltaviksi ja kommentoitaviksi sähköpostitse. Jäsenistö voi halutessaan lähettää korjausehdotuksia

standardeihin suoraan kansallisen seurantaryhmän vetäjälle. PKL:a edustaa kansallisessa seurantaryhmässä **Riitta Koskivirta**.

Konservaattoriliitossa toimii myös erikoistumisalojen mukaan järjestäytyneitä erillisiä työryhmiä, mm. paperi-, rakennus-, tekstiili- ja arkeologisen materiaalin konservoinnin työryhmät. Työryhmät kokoontuvat omien toimintasuunnitelmiansa mukaisesti. Työryhmien toimintaa pyritään aktivoimaan varaamalla taloudellisia resursseja niiden käyttöön. Tukea jaetaan hallitukselle esitettyjen toimintasuunnitelmien ja kuluista esitettyjen kuittien perusteella.

Hallitus 10.10.2014

TERVETULOA TAMMISAAREEN!

Konservaattoriiliiton Suomen osasto ry:n kevään koulutuspäivät ja sääntömääräinen kevätkokous pidetään 27.3.2015 Tammisaaressa.

Alustava ohjelma:

Tammisaaren museokeskus EKTA

- Klo 9:30 -10.00 Aamukahvi ja sämpylä
- Klo 10.00 - 10.15 Tervetuliaissanat PKL ja Tammisaari
- Klo 10:15 - 11.15 Tutustuminen Tammisaaren museokeskuksen näyttelytiloihin:
Helene Schjerfbeck sekä museon perusnäyttely
- Klo 11:15 - 12.15 Stiftelsen Pro Artibus, **Kaj Nylund**
Toiminnan esittely ja tutustuminen talvinäyttelyyn
Tutustuminen konservaattorin ateljeehen
- Klo 12:15 - 13.00 Lounas (omakustanne)
- Klo 13.00 - 15.00 Tutustuminen Länsi-Uudenmaan uuteen kokoelmakeskukseen
(Yhteiskuljetus)
- Klo 15.00 - 18.00 Konservaattoriiliiton sääntömääräinen kevätkokous

Ilmoittautumisohjeet ja lisätietoja päivästä julkaistaan Konservaattoriiliiton internetsivuilla vuoden alussa.

<http://www.konservaattoriilitto.fi/>

Yhteystiedot ja lisätietoja kohteista:

<http://www.raasepori.fi/museo/museokeskus-ekta>

<http://www.proartibus.fi/>

Hallitus 2014

Puheenjohtaja

Nina Jolkkonen-Porander
Taidekonservaattori, FM, teol.kand
Peruksentie 247, 64300 Lapväärtti
puh. 040-7392149
nina.jolkkonen@hotmail.com

Varapuheenjohtaja

Jaana Kataja
Tekstiilikonservaattori
Kymenlaakson museon kokoelmakeskus
Keisarinmajantie 11, 48230 Kotka
puh. 040-3506358
jaana.nkf@gmail.com

Jäsenet

Ilsi From
Tekstiilikonservaattori
ilsi.from@gmail.com

Maarit Jones
Tekstiilikonservaattori
Helsingin kaupunginmuseo
PL / PB 4300 (Sofiankatu 4)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
Tel. +358 (0)9 310 364 84
GSM: +358(0) 50 552 9376
maarit.jones@hel.fi

Mari Saari
Tekstiilikonservaattori
Rauman museo
Kauppakatu 24, 26100 Rauma
044 793 3545
mari.saari@outlook.com

Marleena Vihakara
Paperikonservaattori
Suomen kansallismuseon konservointilaitos
PL 913, 00101 Helsinki
marleena.vihakara@gmail.com

Kaisu Voutilainen
Paperikonservaattori
Kansallisgalleria
Kaivokatu 2, 00100 Helsinki
kaisu.voutilainen@fng.fi

Toimihenkilöt 2014

Taloudenhoitaja:

Emmi Heinonen
Paperikonservaattori
Vähäheikkiläntie 51 A 17
20810 Turku
emmi_heinonen@luukku.com

Liiton laskutusosoite:

PKL
Emmi Heinonen
Vähäheikkiläntie 51 A 17
20810 Turku

Sihteeri

Riikka Kupias
Paperikonservaattori
riikka.kupias@gmail.com

Jäsenasiainsihteeri

Anna Aaltonen
Paperikonservaattori
puh. 050-303 7558
jasens sihteeri@konservaattoriliitto.fi

MOK-yhdyshenkilö

Liisa Valkeapää
Paperikonservaattori
Kansallisgalleria
Kaivokatu 2, 00100 Helsinki
tel. 0405908806
liisavalkeapaa@yahoo.se

ECCO-yhdyshenkilö ja hallituksen jäsen

Mari Lenck
Vastaava konservaattori, tekniikan
toiminnon esimies
Helsingin taidemuseo
PL 5400, 00099 Helsingin kaupunki
mari.lenck@hel.fi
gsm 040 334 6072 puh. 09 310 87027

Europa Nostra-yhteys henkilö

Interiööri-konservaattori Katja Luoma
OSK Rotunda
040 534 8021
konservaattori@gmail.com

Tapahtumakalenterin ylläpitäjä

Pia Klaavu
Esinekonservaattori
pia.klaavu@nba.fi

WWW-sivut 2012

Moderaattori
Liisa Helle-Wlodarczyk
Maalaus-konservaattori
Puh. 040-774 6404
info@konservointihelle.fi

Liiton lehti

Lehden asioita koskevat sähköpostit:
pkllehti@gmail.com

Toimittaja

Marleena Vihakara
Paperikonservaattori
marleena.vihakara@gmail.com

Toimittaja

Hanna-Leena Väisänen
Paperikonservaattori, FM
toimitussihteeri.pkl@gmail.com

Taittäjä

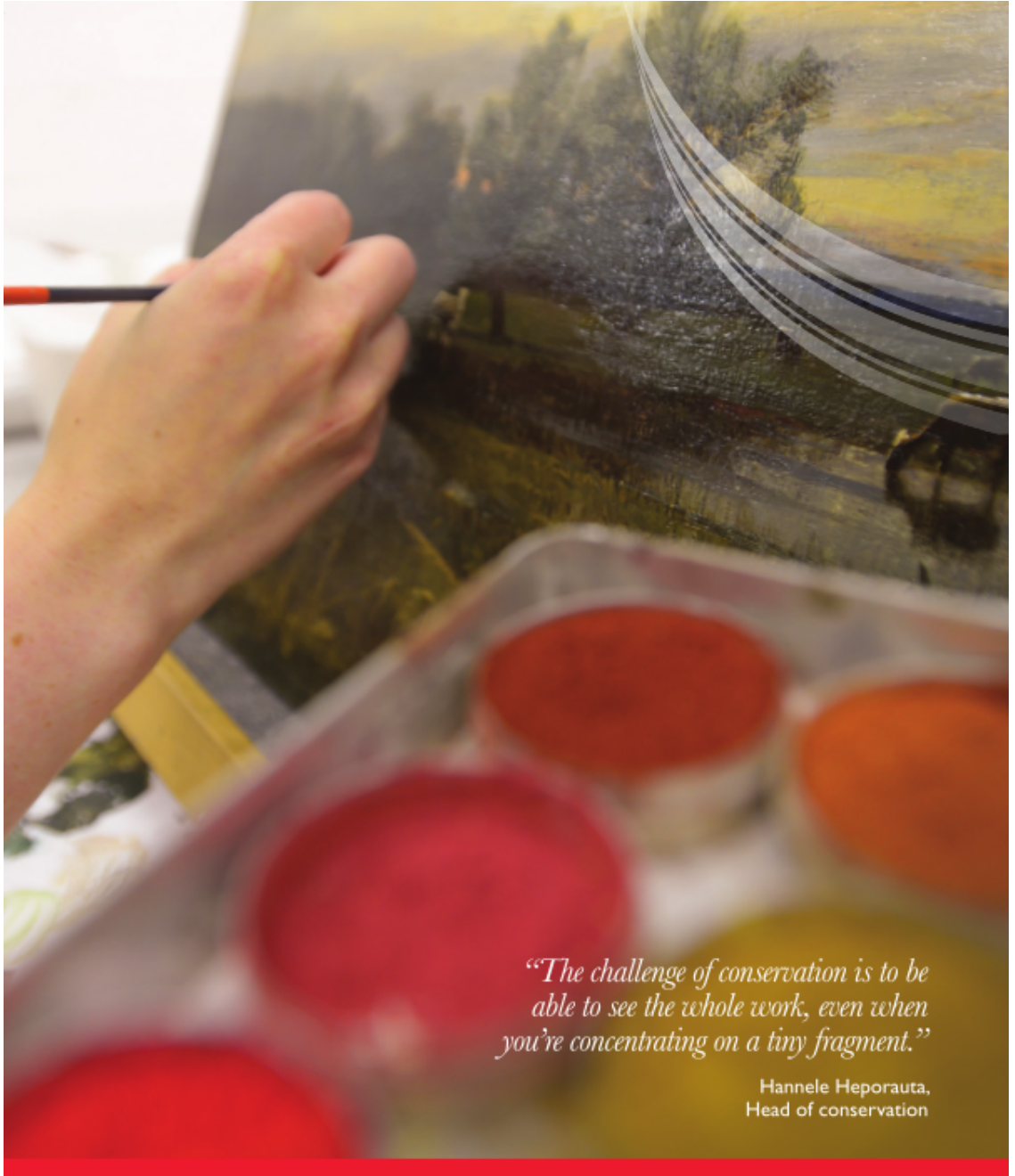
Satu Haapakoski
Esinekonservaattori
info@kobotti.fi
044 713 0654

Taittäjä/toimitussihteeri

Anna Rajainmaa
Paperikonservaattori
arajainmaa@gmail.com

Tiedottaja

Jenniina Siira
Tekstiilikonservaattori
Osuuskunta Konservointi ja Restaurointi
Kollaasi
Silkkitie 5
01300 Vantaa
040-6715744

“The challenge of conservation is to be able to see the whole work, even when you’re concentrating on a tiny fragment.”

Hannele Heporauta,
Head of conservation

Sharing the passion
www.crownfineart.com

